

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1To/9/2025
Identifikačné číslo spisu: 9525100131
Dátum vydania rozhodnutia: 11.02.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:9525100131.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, v trestnej veci obžalovaného D.. P. I., X.. pre prečin prechovávanie extrémistického materiálu podľa § 422c Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 11. februára 2026 v Bratislave o odvolaniach prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave a obžalovaného D.. P. I., X.. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 10T/8/2025, zo 14. júla 2025

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 10T/8/2025, zo 14. júla 2025 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku v r a c i a vec Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 10T/8/2025, zo 14. júla 2025 bol obžalovaný D.. P. I., X.. uznaný za vinného zo spáchania prečinu prechovávanie extrémistického materiálu podľa § 422c Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času až do dňa 21.03.2023 v byte č. 30 na 7. poschodí bytového domu na ulici T. U. XXXX/X V. B., v izbe, ktorú využíval obžalovaný, cieľavedome prechovával, disponoval a užíval veci obsahujúce, vyjadrujúce, propagujúce či viažúce sa k ideológii a myšlienkam národného socializmu (nacizmu) a fašizmu smerujúcich k potlačeniu základných ľudských práv a slobôd a to:

- 1 ks CD nosič s obalom a bookletom od hudobnej skupiny Ancestors obsahujúci skladby tejto hudobnej skupiny z albumu s názvom „The time has come!“ (nastal čas), medzi ktorými sú skladby s názvom Zabudli, Proti nám, Budú sa nás báť, Zrada sa trestá, Nekonečná vernosť, Očista, Hrozba, Teba čaká smrť, Rudolf Hess, Politické klamstvá, Môžeme byť hrdí, Ancestors, obsahujúce znaky rasizmu,

- heslo blood and honour - krv a česť, číselný symbol „14“, texty odkazujúce na národnosocialistický koncept svätej rasovej vojny RAHOWA, v piesňach sa používa nacistický pozdrav "Sieg Heil!", ako aj vzdanie úcty jednému z vedúcich členov nemeckej nacistickej strany NSDAP Rudolfovi Hessovi,
- 4 ks kovových brošní, pričom tri brošne obsahujú symbol nacizmu - nacistickú orlicu spolu so symbolom nacistickej svastiky a štvrtá kovová brošňa obsahuje symbol 3. tankovej divízie zbraní SS „Totenkopf“ spolu so symbolom lomených bleskov - runy, ktoré sa v nacistickom Nemecku používali na označenie organizácie Schutzstaffel (SS), svastikou a textom „WEWELSBURG“,
 - 1 ks kovovej pracky z opasku, ktorý obsahuje rovnoramenný dvojkríž Hlinkovej gardy, ktorý je umiestnený v strede orlice, pričom dookola tejto orlice sa nachádza text v znení: „NAZPĀT CESTA NEMOŽNĀ NA STRĀŽ“,
 - 1 ks vlajky čiernej farby, obsahujúcej vyobrazenie vodcu talianskej fašistickej strany PNF Benita Mussoliniho, vlajka obsahuje symbol talianskeho fašizmu - „fasces“ ako aj nápis „Credere Obbedire Combattere“,
 - 1 ks vrece plátenej - jutovej obsahujúcej symbol nacizmu - nacistickú orlicu spolu s rokom 1944,
 - 1 ks pletená čapica obsahujúca symbol nacizmu - nacistickú orlicu spolu so symbolom 3. tankovej divízie zbraní SS „Totenkopf“ obsahujúci symbol lomených bleskov - runy, ktoré sa v nacistickom Nemecku používali na označenie organizácie Schutzstaffel (SS),
 - 1 ks CD nosiča s obalom a bookletom od hudobnej skupiny Krátky proces obsahujúci skladby tejto hudobnej skupiny z albumu s názvom „Slovanská jednota“, medzi ktorými sa nachádzajú skladby s názvom Perúnov ľud, Armáda zla, Kamarát, Svätá vojna, Cigaretka, KP a deti, Potkan, Nezabudneme, Rovný chlap, Slovanská jednota, Vlna vzdorov, Za zástavou, Červený koník, Môžeme byť hrdí, Never, obsahujúce rasistický a nacistický koncept, texty sú odkazujúce na národnosocialistický koncept svätej rasovej vojny RAHOWA,
 - 6 ks kníh s názvami Protokoly sionských mudrců, Adolf Hitler Mein kampf, Adolf Hitler Projevy, Sionizmus, Dr. Joseph Goebbels - Vom Keiserhof zur Reichs-Kanzlei, Prednášky o holocaustu.

Za to mu bol uložený podľa § 422c, s použitím § 56 ods. 3 a s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 peňažný trest vo výmere päťsto eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac. Podľa 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí:

- 1 ks CD nosič s obalom a bookletom od hudobnej skupiny Ancestors s názvom The time has come!
- 4 ks kovových brošní, z čoho tri brošne obsahujú nacistickú orlicu spolu s nacistickým symbolom svastiky a štvrtá kovová brošňa obsahuje symbol 3. tankovej divízie zbraní SS „Totenkopf“ spolu so symbolom lomených bleskov
- 1 ks kovovej pracky z opasku, ktorý obsahuje rovnoramenný dvojkríž Hlinkovej gardy, ktorý je umiestnený v strede orlice, pričom dookola tejto orlice sa nachádza text v znení: „NAZPĀT CESTA NEMOŽNĀ NA STRĀŽ“
- 1 ks vlajky čiernej farby, obsahujúcej vyobrazenie vodcu talianskej fašistickej strany PNF Benita Mussoliniho, vlajka obsahuje symbol talianskeho fašizmu - „fasces“ ako aj nápis „Credere Obbedire Combattere“
- 1 ks vrece plátenej - jutovej obsahujúcej nacistickú orlicu spolu s rokom 1944
- 1 ks pletená čapica obsahujúca nacistickú orlicu spolu so symbolom 3. tankovej divízie zbraní SS „Totenkopf“ obsahujúci symbol lomených bleskov
- 1 ks CD nosiča s obalom a bookletom od hudobnej skupiny Krátky proces s názvom Slovanská jednota
- 6 ks kníh s názvami Protokoly sionských mudrců, Adolf Hitler Mein kampf, Adolf Hitler Projevy, Sionizmus, Dr. Joseph Goebbels - Vom Keiserhof zur Reichs-Kanzlei, Prednášky o holocaustu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný D.. P. I., X.. priamo do zápisnice (č. l. 894 spisu), a to proti všetkým výrokom rozsudku. Následne podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Ivany Halahijovej (č. l. 951 a nasl. spisu), v ktorom uviedol v podstate nasledovné: „V prvom rade mám za to, že moje odsúdenie je založené na nezákonných dôkazoch. Predmety,

označené vo výroku napadnutého rozsudku ako extrémistický materiál, boli zaistené počas domovej prehliadky vykonanej 21. marca 2023 na základe príkazu na domovú prehliadku vydanú podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V pod č. p. 2Tp/36/2023-2-V-OS BA V 16. marca 2023 vo veci vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z. b. účinného v čase spáchania skutku (v bode č. 1) a pre trestný čin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu spolupáchateľstvom podľa § 8 ods. 1 k § 9 ods. 2 k § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku (v bode č. 2). V zmysle príkazu na domovú prehliadku účelom domovej prehliadky bolo zistiť, či sa v uvedenom bytovom dome alebo na pozemkoch/priestoroch k nemu príľahlých ne-/nachádzajú veci pochádzajúce, či súvisiace s vyšetrovaným trestným činom, konkrétne doposiaľ nestotožnená bodná chladná zbraň, ako aj doposiaľ nestotožnený tupo hranatý predmet, ktorými takými to zbraňami bol zavraždený poškodený L. K.Ý., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Ž.D., R. B. Č. XX, pričom skutok sa stal 4. mája 2005 v presne nezistenom čase po 22:22 hod. v B. na parkovisku K. Z., prípadne ďalšie veci: fotografie, písomnosti, listy, poznámky a iné, ktoré môžu poukazovať na prepojenie jednotlivých podozrivých osôb, alebo môžu poukázať na ich zmýšľanie a orientáciu, ďalej hlavne veci pochádzajúce alebo slúžiace na propagáciu extrémistického materiálu, nakoľko podozrivé osoby už v čase spáchania skutku ako aj v súčasnosti sú členmi hnutia potláčajúceho základné ľudské práva a slobody, pričom v spisovom materiály sú zadokumentované výpovede ako aj dôkazy o ich členstve v hnutí Rebel Klan Engerau, ďalšie doposiaľ nestotožnené chladné bodné zbrane, chladné úderné zbrane ako aj strelné zbrane a pod. a zároveň aj výpočtová technika a elektronika, ktorá slúži na vzájomnú komunikáciu medzi záujmovými podozrivými osobami.

Na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že s trestným činom vraždy ani ublíženia na zdraví nemám vôbec nič spoločné, žiadneho takéhoto skutku som sa nikdy nedopustil a ani som za žiaden takýto skutok nikdy nebol stíhaný. V byte mojej matky, v ktorom bývam, sa ani nenašli a neboli zaistené žiadne predmety pochádzajúce, či súvisiace s vyšetrovaným trestným činom, konkrétne doposiaľ nestotožnená bodná chladná zbraň, ako aj doposiaľ nestotožnený tupo hranatý predmet, ktorými takými to zbraňami bol zavraždený poškodený L. K., ďalšie veci: fotografie, písomnosti, listy, poznámky a iné, ktoré môžu poukazovať na prepojenie jednotlivých podozrivých osôb, alebo môžu poukázať na ich zmýšľanie a orientáciu, ďalej hlavne veci pochádzajúce alebo slúžiace na propagáciu extrémistického materiálu, ďalšie doposiaľ nestotožnené chladné bodné zbrane, chladné úderné zbrane ako aj strelné zbrane a pod. a zároveň aj výpočtová technika a elektronika, ktorá slúži na vzájomnú komunikáciu medzi záujmovými podozrivými osobami. Hoci boli zaistené veci označené ako extrémistický materiál, nenašli sa žiadne predmety, ktoré by mali slúžiť na propagáciu extrémistického materiálu (za propagáciu ani šírenie nie som ani stíhaný), nenašli sa ani u mňa nijaké zbrane. Boli mi síce zaistené elektronické zariadenia, ktoré mi aj boli vrátené, nakoľko celkom zjavne neslúžili na vzájomnú komunikáciu medzi záujmovými podozrivými osobami. Zároveň vo vzťahu k mojej osobe neexistujú žiadne dôkazy, že už v čase spáchania skutku ako aj v súčasnosti by som mal byť členom hnutia potláčajúceho základné ľudské práva a slobody, resp. dôkazy o mojom členstve v hnutí Rebel Klan Engerau. Účel domov prehliadky sa vo vzťahu ku mne vôbec nepotvrdil a preto považujem zaistené predmety na základe domovej prehliadky za nezákonne získané dôkazy. Po realizácii domovej prehliadky boli preto veci mne zaistené odstúpené do samostatného konania vedeného pod ČVS:PPZ-42/NKA-BA1-2024. Dovoľujem si však vyjadriť presvedčenie, že v trestnom konaní vedenom pre prečin prechovávanie extrémistického materiálu podľa § 422c Trestného zákona by príkaz na domovú prehliadku ani nebol vydaný, nakoľko závažnosť skutku nezodpovedá miere zásahu do osobných práv podozrivej osoby.

Podľa Špecializovaného trestného súdu som s vysokou pravdepodobnosťou aktívnym sympatizantom nacistickej a fašistickej ideológie, avšak v napadnutom rozsudku absentuje akékoľvek odôvodnenie, na základe čoho dospel súd k tomuto záveru. Nakoľko absentuje vo vzťahu k tomuto záveru akékoľvek odôvodnenie, nie je ani možné sa aktívne brániť a preto považujem v tomto smere rozsudok Špecializovaného trestného súdu za doslova arbitrárny a nepreskúmateľný. Považujem však za potrebné zdôrazniť (ako vyplýva priamo z uznesenia o vznesení obvinenia), že súčasťou vyšetrovacieho spisu je žiadosť o preverenie osôb - odpoveď z 21. decembra 2023, protiteroristickou centrálou, národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru (ďalej ako 'PTC NAKA P PZ') a teda podozrivých osôb v rámci trestného konania pod ČVS:PPZ-161/NKA-BA1-2023, pričom konkrétne k osobe obvinenej P. I. (teda mne) lustráciami v poznatkových fondoch boli výsledky negatívne. Dňa 22. marca 2024 bola

zaslaná odpoveď z PTC NAKA P Z k osobe obvinenej, pričom odpoveď bola rovnaká a teda negatívna. Odhliadnuc od uvedeného dokazovanie vykonané tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom konaní neprinieslo žiaden dôkaz preukazujúci, že som vlastníkom, resp. držiteľom zaistených vecí. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku je súd názoru, že nájdené veci patrili obžalovanému, lebo boli nájdené v izbe, ktorú využíval on. V zmysle zásady in dubio pro reo však názor súdu, ktorý nie je podložený dôkazmi, ktoré nepripúšťajú žiadnu inú verziu, nepostačuje na odsúdenie obvineného. Súd musí mať absolútnu istotu na to, aby vydal odsudzujúci rozsudok. Ako som opakovane uvádzal, veci, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke, patrili môjmu nebohému otcovi a po jeho smrti v byte zostali bez toho, aby vo vzťahu k týmto veciam prebehlo dedičské konanie. Zároveň sme sa s rodinnými príslušníkmi nedohodli, kto bude vlastníkom týchto vecí, resp. kto ktorých. Zároveň nie je pravdou, že by som užíval izbu, v ktorej boli nájdené zaistené veci. Túto izbu využívam prechodne hlavne počas toho, ako sa sestra vracia z Veľkej Británie domov. V prílohe predkladám čestné vyhlásené mojej sestry preukazujúce tvrdenie, že nie som vlastníkom ani držiteľom zaistených vecí. Zároveň navrhujem doplniť dokazovanie výsluchom mojej sestry a mojej matky na preukázanie vlastníctva zaistených vecí. Pre úplnosť dodávam, že s ohľadom na princíp prezumpcie nevinny akékoľvek pochybnosti musia byť hodnotené v prospech obžalovaného.

V predmetnej trestnej veci nebolo vykonané znalecké dokazovanie, boli použité ako listinné dôkazy znalecké posudky z inej trestných vecí. Na základe takého postupu, neexistuje dôkaz preukazujúci, že zaistené veci sú skutočne extrémistickým materiálom. Súd dospel v napadnutom rozsudku k záveru, že: 'Obžalovaný sa svojou obhajobou snažil tiež diskreditovať znalecké posudky ako „subjektívne výklady“, čo však nemá oporu v právnom ani skutkovom stave. Znalci disponujú odbornou kvalifikáciou a skúsenosťami v oblasti extrémizmu a politických vied, pričom obžalovaný nepredložil žiadny alternatívny znalecký posudok ani zmysluplný protiargument na ich relevantné spochybnenie.' V predmetnej trestnej veci však znalecké posudky vypracované neboli a preto nemožno poukazovať na odbornú kvalifikáciu a skúsenosť znalcov. Práve z dôvodu, že žiaden znalecký posudok nebol vypracovaný v tejto trestnej veci, súd odmietol vykonať ako dôkaz výsluch znalcov. Nemožno na jednej strane doslova poprieť právo na obhajobu odmietnutím návrhu na vykonania dokazovania (ktorého som sa domáhal už v prípravnom konaní) a na strane druhej poukazovať na listinný dôkaz ako na znalecký posudok. Už v prípravnom konaní som od samého začiatku žiadal, aby som mohol znalca/cov vypočuť, klásť im otázky a zákonným spôsobom ich konfrontovať s obsahom znaleckých posudkov. Toto mi nebolo umožnené a zároveň súd odmietol vykonať znalecké dokazovanie v tejto trestnej veci. Týmto postupom súdu bolo z môjho pohľadu porušené právo na obhajobu zásadným spôsobom. Mám za to, že Špecializovaný trestný súd nevykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie a odmietnutím návrhov obhajoby zasiahol do práva na obhajoby takým spôsobom, že to narušilo právo na spravodlivý proces. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež nesprávne interpretoval záverečnú reč mojej obhajkyne, keď konštatoval, že: 'Na margo argumentácie obhajkyne v záverečnej reči, že zaistené veci využíval obžalovaný v rámci zberateľských aktivít súd udáva, že takúto argumentáciu obhajoby považoval za účelovú.' Obhajkyňa však v záverečnej reči neuviedla, že by som zaistené veci využíval v rámci zberateľských aktivít ja, práve naopak obsahom záverečnej reči je: 'Máme za to, že pri jednotlivých predmetoch, a to konkrétne 4 ks kovových brošní, 1 ks čiernej vlajky, 1 ks vrece pletené, čapica je zrejme, že sú to predmety, ktoré boli uchovávané na zberateľské účely, pretože aj z fotografií zadokumentovaných pri domovej prehliadke vyplýva, že tieto predmety boli súčasťou zbierky, v ktorej sa nachádzali aj iné militárie, aj z obdobia druhej svetovej vojny, avšak aj z obdobia napríklad napoleonských vojen, ktoré sú naopak vojenské predmety, ktoré sa vzťahujú k armáde USA, resp. Československej armáde, resp. Sovietskej armáde, resp. Francúzskej armáde z tých napoleonských čias.' Ako som aj ja sám uvádzal, zaistené veci boli súčasťou zbierky môjho otca a nie mňa. Samotná skutočnosť, že sa jedná o cenné historické originály, preukazuje fakt, že boli prechovávané na zberateľské účely. Práve z uvedeného dôvodu je nevyhnutné, aby bolo realizované znalecké dokazovanie vo vzťahu ku konkrétnym mne zaisteným veciam a nie vo všeobecnosti k jednotlivým symbolom a to za účelom posúdenia hodnoty týchto vecí. Skutočnosť, že zaistené materiály nie sú vedené ako muzeálne predmety, neboli zabezpečené ako historická zbierka, ale nachádzali sa v súkromnej domácnosti, nič nemení na tom, že sa jedná o historické originály a už len tento fakt z môjho pohľadu preukazuje skutočný účel prechovávania týchto predmetov (zdôrazňujem však, že išlo o zbierku môjho otca). Neexistuje žiadna zákonná povinnosť vo vzťahu k súkromnej zbierke historických originálov, ako má

byť zabezpečená a ani zákon nevyklučuje vlastníctvo zbierky výlučne na súkromné účely v domácnosti. Ani dnes, ani v minulosti, na zadováženie historických reálií nie je potrebné žiadne povolenie, ako je to v prípade strelných zbraní, prípadne zakázaných látok (drog) na lekárske účely. Zároveň opätovne poukazujem na fakt, že v zbierke sa nachádzali originály aj z obdobia druhej svetovej vojny, avšak aj z obdobia napríklad napoleonských vojen ako aj vojenské predmety, ktoré sa vzťahujú k armáde USA (dávka jedla pre vojaka americkej armády), resp. Československej armáde, Sovietskej armáde (helma zo sovietskeho zväzu), Francúzskej armáde z napoleonských čias (pracka z čias napoleonských vojen). Takisto v zbierke boli aj veci z iných období, ktoré majú zberateľskú cenu a to napr. hodiny z olympských hier v Moskve z roku 1980. Teda jednalo sa o širšiu zbierku, kde sa zbierali predmety, ktoré majú stúpajúcu hodnotu. Všetky tieto skutočnosti sú zachytené aj vo vyhotovenej fotodokumentácii z domovej prehliadky.“ Následne sa obvinený vyjadroval k jednotlivým zaisteným veciam v podstate v tom zmysle, že sa jedná o zbierku jeho nebohého otca, pričom o niektorých veciach ani nevedel, že sa v byte nachádzajú a navyše, tieto veci sa nachádzali v spoločnej domácnosti v obývačke, ktorú využíva prechodne. Na záver dodal, že: „S poukazom na uvedené mám jednoznačne za to, že nebola naplnená objektívna stránka prečinu, z ktorého som obžalovaný, ale zároveň nedošlo k naplneniu ani subjektívnej stránky. Špecializovaný trestný súd nesprávne interpretoval moju výpoveď, keď som v zmysle napadnutého rozsudku potvrdil, že mojim koníčkom je aj vojenská história, resp. že som čítal niektoré zo zaistených kníh a vypočul si aj niektoré zo zaistených hudobných CD skupín Krátky proces, Ancestors. Ja som vo svojej výpovedi na otázku prokurátora uviedol, že ma zaujíma história, ale všeobecne (nie zvlášť vojenská). CD som nepočúval, vôbec neviem, že sa tam nachádzali. Hudobné skupiny Krátky proces a Ancestors poznám od chvíle, keď som si pozrel spis a tam boli tieto veci rozpitvané, nemôžem povedať, že by som ich poznal predtým. Niektoré knihy som čítal, lebo vybrali to z knižnice, ktoré presne, Vám nepoviem a či to boli tie, ktoré boli odňaté, neviem uviesť (napriek tomu, že moje vyjadrenie je nesprávne uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania, zo zvukového záznamu vyplýva, čo som presne uviedol (00:40:18)). Vzhľadom na obsah mojej výpovede je zrejmé, že mi v čase zaistenia jednotlivých vecí (CD a kníh) ani nebol známy ich obsah a preto som nemohol konať s úmyslom (pokiaľ by aj bolo preukázané, že som vlastníkom zaistených vecí, čo zásadne popieram). Obsah mojej výpovede ako aj ostatné vykonané dôkazy tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní nedávajú podklad na to, aby bolo možné dôjsť k záveru o mojom úmysle prechovávať extrémistický materiál. Analýzou vykonaných dôkazov možno jednoznačne konštatovať, že vo vzťahu k okolnosti, či som konal s úmyslom prechovávať extrémistický materiál, platí jednoznačný záver, že tieto okolnosti nie sú preukázané.“

Obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a podľa § 322 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave proti výroku o vine (č. l. 894) a následne v odôvodnení odvolania aj proti výroku o treste (č. l. 945 spisu), v ktorom uviedol v podstate nasledovné:

„Čo sa týka odvolania voči výroku o vine, v tejto časti odvolacia námietka smeruje voči úprave skutkovej vety v tom smere, že súd oproti skutku uvedenom v obžalobe v skutkovej vete napadnutého rozsudku vypustil z prechovávaní obžalovaným dve veci, a to 1 kus CD nosiča s obalom a bookletom od hudobnej skupiny Krátky proces obsahujúci skladby tejto hudobnej skupiny z albumu s názvom 'Hyeny', medzi ktorými sa nachádzajú aj skladby s názvom Hyeny; Judáš, Padlí anjeli, Krajina mŕtvych labutí, Nezlomný, Po nábřeží koník beží; Proletári; Slad'ák Sloboda, Liberálna pesnička, Poďme na to spolu, obsahujúce konšpiračné teórie, texty sú odkazujúce na národnosocialistický koncept svätej rasovej vojny - RAHOWA5 kde texty majú antisemitský charakter a 1 kus odliatku mäkkého kovu striebornej farby, obsahujúci symbol nacizmu - nacistickú orlicu spolu so symbolom - svastikou, čo súd odôvodnil tým, že ich prechovávanie nebolo obžalovanému preukázané, keďže veci sa nachádzali v pivničnej kopke patriacej k bytu.

V tomto smere uvádzam, že obhajobná argumentácia obžalovaného spočívajúca v tom, že všetky prechovávané veci patrili jeho otcovi, ktorý však zomrel pred vyše 10 rokmi (obžalovaný presný rok uviesť nevedel), bola v priebehu prípravného konania a neskôr aj v konaní pred súdom vyvrátená vykonanými dôkazmi a ich logickým vyhodnotením, ktoré je bližšie uvedené v napadnutom rozsudku,

ale aj podanej obžalobe. Súd v zhode s obžalobou dospel k záveru, že obžalovaný musel konať minimálne v nepriamom úmysle. Nakoľko 1 ks CD kapely Krátky proces a 1 ks odliatku s nacistickou symbolikou nájdené v pivnici prislúchajúcej k bytu sú rovnakého charakteru ako veci cieľavedome prechovávané obžalovaným priamo v byte, je nelogické a nepresvedčivé akceptovať tvrdenie obžalovaného, že o veciach v pivnici nemal vedomosť. Časový odstup vyše 10 rokov od smrti otca, ktorému mali podľa obžalovaného veci pôvodne patriť, pričom obžalovaný ani presne nevie, kedy zomrel, rozumne znemožňuje uveriť, že obžalovaný nevedel, že v jeho pivnici sa nachádzajú alebo môžu nachádzať ďalšie veci extrémistickej povahy, osobitne za situácie takého množstva a rôznych druhov, aké sa nachádzalo v byte samotnom. K tomu treba ďalej zohľadniť, že zo zápisnice z domovej prehliadky z 21. marca 2023 vyplýva, že pivničnú kobku sprístupnil na vykonanie prehliadky práve obžalovaný, v tom čase zadržaný podozrivý, z čoho je evidentné, že do pivničnej kopky prístup mal. Okrem toho je v zápisnici zaznamenané, že v kopke sa nachádzali aj 3ks fliaš s vyobrazením osôb Adolfa Hitlera a Benita Mussoliniho, pričom tieto sú zachytené aj na fotodokumentácii z domovej prehliadky, kde z fotografií je na prvý pohľad zrejmé, že nešlo o veci takpovediac zapadnuté desaťročným prachom, naopak, tieto fľaše vína sa javia akoby boli obstarané len pred krátkou dobou pred ich fotografickým zachytením počas prehliadky, čo by nasvedčovalo, že tieto zrejme obstaral a v pivnici uložil samotný obžalovaný, čo by ďalej zapadalo do doterajších záverov o cieľavedomom prechovávaní extrémistického materiálu zo strany obžalovaného pri použití tvrdenia, že veci patria zosnulému otcovi.

Dospel som preto k záveru, že nie je možné uveriť obhajobe obžalovaného vo vzťahu k veciam nachádzajúcim sa v pivničnej kopke a pri zohľadnení súdom preukázaného konštatovania, že to bol práve obžalovaný, ktorý prechovával CD nosiče, vlajku, knihy a veci s nacistickou symbolikou predstavujúce všetky extrémistický materiál v samotnom byte, by obžalovaný skutočne nevedel, že po vyše 10 rokov od smrti jeho otca sa v pivničnej kopke, ku ktorej mal prístup, nachádzalo ďalšie CD kapely Krátky proces, odliatok s nacistickým symbolom a ešte aj tak bizarné veci, akými sú fľaše vína s vyobrazením Hitlera a Mussoliniho.

Výhodnotením vecí vo všetkých rozhodných skutkových súvislostiach mám za to, že obžalovaný o veciach v kopke vedel, poznal ich povahu a bol uzročený s tým, že ich tam ponecháva vo svojej faktickej dispozícii, s najväčšou pravdepodobnosťou sa však považoval za vlastníka vecí po smrti otca, hoci to v priebehu konania doposiaľ popieral.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku vo vzťahu k výroku o treste, v tomto smere mám síce v zhode so samosudcom za to, že zvolené druhy trestu, teda peňažný trest a trest prepadnutia vecí sú adekvátne povahy a okolnostiam skutku a doposiaľ netrestaného páchatel'a, avšak výšku uloženého peňažného trestu považujem za neprimeranú. Uložený peňažný trest vo výške 500,-EUR svojou povahou neplní základné zásady, ktoré má spĺňať trest v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, osobitne mám za to, že celkom postráda zákonom vyžadované vyjadrenie morálneho odsúdenie konania páchatel'a ako aj odradenie iných, aby páchali obdobné trestné činy.

Obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu prechovávaní extrémistického materiálu podľa § 422c Trestného zákona, ktorého páchanie svojím charakterom ohrozuje základné hodnoty demokratickej spoločnosti a právneho štátu, má potenciál byť faktorom ovplyvňujúcim podnecovanie nenávisť, rastu extrémistických hnutí a polarizácie spoločnosti cez zvyšovanie popularity ideológií, ktorých konečným cieľom je odstránenie demokratického poriadku štátu a nastolenie takého režimu, ktorý nerešpektuje základné ľudské práva a slobody.

O nebezpečnosti nastickej a fašistickej ideológie nás učia dejiny samotné či už ide o spôsob, akým prevzali moc v konkrétnych štátoch, spôsob vládnutia alebo spôsob uplatňovania monopolu štátu na násilie voči vlastným obyvateľom. Práve uvedené okolnosti podnietili zákonodarcu kriminalizovať konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil a v tejto súvislosti preto považujem uložený peňažný trest za zjavne nepostačujúci.

Z hľadiska generálnej prevencie takto nízky trest nevysiela dostatočný signál potenciálnym páchatel'om, že obdobné konanie bude štát adekvátne postihovať a nemá spôsobilosť odradiť od jeho páchania iné osoby.

Z hľadiska individuálnej prevencie výška peňažného trestu nepredstavuje pre obžalovaného reálnu sankciu, ktorá by ho odradila od ďalšieho protiprávneho konania, osobitne keď zohľadníme skutočnosť, že nešlo o exces, ale o cieľavedomú, ideovo motivovanú trestnú činnosť, pri ktorej je reálna hrozba recidívy objektívne prítomná, ako aj majetkové pomery obžalovaného. Do zápisnice o výsluchu v

procesnom postavení obvineného 12. augusta 2024 v súčasnosti obžalovaný uviedol, že jeho čistý mesačný príjem je 2.000,-EUR. Berúc do úvahy uvedené, individuálny dopad sankcie peňažného trestu vo výške 500,-EUR má na osobu obžalovaného celkom zanedbateľný dopad a potenciál dosiahnutia požadovanej individuálnej prevencie je tak prakticky nulový.

Z hľadiska vyjadrenia morálneho odsúdenia konania páchatel'a má trest vyjadrovať aj odmietavý postoj spoločnosti k danému konaniu, ktorého sa páchatel' dopustil. Výpovedná hodnota peňažného trestu 500,-EUR je vo vzťahu k spáchanému skutku nedostatočná a nekorešponduje s významom, aký by v ideálnych podmienkach mala demokratická spoločnosť prisudzovať vlastnej ochrane pred ideológiami, ktoré ju ohrozujú v jej samotnej podstate a existencii ako takej. Uložená výška peňažného trestu túto dôležitosť celkom postráda a nevyjadruje dostatočne spoločenské odmietnutie a odsúdeniahodnosť konania obžalovaného.

V súhrne preto k výške uloženého peňažného trestu uvádzam, že je nedostatočná, nakoľko neodzrkadľuje výsostný záujem štátu na ochrane jeho demokratickej podstaty, je nedostatočná, pretože nepostihuje páchatel'a tak, aby vôbec vo vlastnej majetkovej sfére pocítil sankciu za svoje trestnoprávne konanie a je nedostatočná, pretože nemá potenciál vyslať jasný a povahe veci primerane odstrašujúci príklad ostatným potenciálnym páchatel'om extrémistických trestných činov, že za obdobné skutky štát primerane uplatní svoju moc v trestnom konaní a ochráni záujmy, ktoré sú pre spoločnosť tak zásadné, že im je poskytovaná ochrana Trestným zákonom.“

Prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine aj výroku o treste a podľa § 323 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uzná obžalovaného vinným, pričom do skutkovej vety zahrnie aj 1 ks CD nosiča kapely Krátky proces (album Hyeny) a 1 kus odliatku mäkkého kovu striebornej farby obsahujúci nacistickú orlicu so svastikou a obžalovanému uložil primeraný peňažný trest vo výške 4.000,- EUR s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov ako aj trest prepadnutia veci vzťahujúci sa na všetky zaistené veci predstavujúce extrémistický materiál uvedené v skutkovej vete.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, na podklade podaných odvolaní, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného D.. P. I., X.. je čiastočne dôvodné.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný D.. P. I., X.. uznaný za vinného zo spáchania prečinu prechovávanía extrémistických materiálov podľa § 422c Trestného zákona.

Špecializovaný trestný súd založil výrok o vine obžalovaného D.. P. I.T., X.. predovšetkým na výsluchu obžalovaného a záveroch znaleckých posudkov, ktoré vykonal ako listinné dôkazy.

Po preskúmaní spisového materiálu a vyjadrení procesných strán najvyšší súd zistil, že skutkový stav vecí nebol doposiaľ objasnený na podklade dokazovania vykonaného v plnom súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Vo vzťahu k právnemu posúdeniu materiálu, ktorý obžalovaný mal prechovávať ako materiál extrémistický uvádza najvyšší súd nasledovné:

Extrémistickým materiálom sú podľa legálnej definície v § 130 ods. 7 Trestného zákona (pozitívne vymedzenie) všetky písomné, grafické, obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové vyhotovenia materiálov uvedených v písmenách a) až d) citovaného paragrafu. Tam uvedené materiály sa za extrémistické nepovažujú v prípade splnenia hypotézy v ustanovení § 130 ods. 8 Trestného zákona (negatívne vymedzenie), ak preukázateľne slúži na realizáciu vzdelávacích, zberateľských alebo výskumných aktivít.

Z uvedeného vymedzenia je zrejmé, že sa musí jednať o objektívne extrémistický materiál, a to primárne bez ohľadu na osobnostný profil osoby, ktorá takýmto materiálom disponuje. Nie je teda v zásade prijateľné, aby bol nejaký materiál posúdený ako extrémistický primárne s poukazom na osobnostnú charakteristiku osoby, ktorá ním disponuje, pričom ak by ním disponovala iná osoba (bez „potrebných“ osobnostných čŕt), jednalo by sa o materiál nezávadný. Ako extrémistický materiál môže byť určitý materiál posúdený len s ohľadom na jeho obsah alebo povahu.

Na formulovanie záveru, či sa jedná o extrémistický materiál slúži, ako jeden z prostriedkov, v trestnom konaní odborné posúdenie podané znalcom vo forme posudku či odborného vyjadrenia.

Zo znaleckého posudku by potom mali rezultovať explicitne také nepochybné závery, na základe ktorých by si rozhodujúci súd mohol vytvoriť právny úsudok, či sa skutkovo objektívne jedná o takýto druh materiálu.

Na to, aby bol znalecký posudok použiteľný v konkrétnom konaní, však musí vykazovať jednak určité potrebné kvalitatívne znaky a musia byť splnené prepísané podmienky potrebné na jeho vyhotovenie (pri jeho obstaraní) a jeho následnú procesnú použiteľnosť ako „znaleckého posudku“.

V prípravnom konaní boli vo veci obžalovaného na posúdenie charakteru zaistených vecí zabezpečené znalecké posudky z iných trestných vecí, kde sa znalci k rovnakým symbolom už vyjadrovali - v časti znaleckého posudku č. XX/ZP/XXXX vyhotoveného L. P. X. D. Q., X., v časti znaleckého posudku č. XX/XXXX vyhotoveného F. F. F., v časti znaleckého posudku č. XX/XXXX vyhotoveného F. F. F., v časti znaleckého posudku č. XX/XXXX vyhotoveného F. F. F., v časti znaleckého posudku č. X/XXXX vyhotoveného F. F. F. a v časti znaleckého posudku vyhotoveného v inom trestnom konaní ČVS:KRP-90/1-VYS.TN-2014 X. P. J.H.

V danom prípade boli tieto na hlavnom pojednávaní 14. júla 2025 podľa § 269 Trestného poriadku prečítané ako listinné dôkazy zo zv. 1: časť znaleckého posudku č. 12/2022 (č. l. 267 - 271), časť znaleckého posudku č. 12/2021 (č. l. 272 - 277), časť znaleckého posudku č. 34/ZP/2019 (č. l. 281 - 291, 299 - 302), časť znaleckého posudku X. P. J. (č. l. 292 - 294), časť znaleckého posudku č. 10/2022 (č. l. 295 - 299), analýza zaistených CD nosičov s prílohami - časti znaleckých posudkov (č. l. 311 - 356), analýza zaistených kníh s prílohami - časti znaleckých posudkov (357 - 377), a zároveň bol odmietnutý návrh obhajkyne na výsluchy jednotlivých znalcov.

Prvostupňový súd sa na stranách 8 až 26 napadnutého rozhodnutia podrobne zaoberal jednotlivými vecnými dôkazmi a uviedol, aké skutkové a právne závery z nich vyvodil, pričom sa oprel aj o závery znaleckých posudkov vypracovaných v iných trestných veciach. Na tomto mieste najvyšší súd konštatuje, že je potrebné prisvedčiť námietke obžalovaného, že vykonanie znaleckých posudkov z iných trestných vecí ich prečítaním ako listinných dôkazov neprebehlo lege artis. Je totiž zásadným pochybením, že pri rezultáte o tom, či sa o takýto materiál jedná, si súd prvého stupňa „vypomohol“ závermi zo znaleckých posudkov z iných trestných vecí bez toho, aby boli príslušní znalci v aktuálnom konaní pribratí a vypočutí v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Vo vzťahu k právnej podstate riešenia tejto otázky platí nasledovné:

Namiesto výsluchu znalca nemožno v súdnom konaní prečítať jeho písomný znalecký posudok ako listinný dôkaz (§ 269 Trestného poriadku). Znalecký posudok možno čítať len pri splnení podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku, inak nie je taký dôkaz vykonaný v súlade so zákonom. (2Tdo/75/2012)

V danom prípade je z relevantného spisu zrejmá problematickosť posúdenia označených znaleckých posudkov ako dôkazov z pohľadu ich povahy aj ich procesnej použiteľnosti v tejto trestnej veci. Súd prvého stupňa totiž vychádzal zo znaleckých posudkov vypracovaných v iných trestných veciach, avšak znalcov, ktorí tieto posudky vypracovali, na hlavné pojednávanie nepredvolal a nevypočul, pričom znalecké posudky vykonal postupom podľa § 269 Trestného poriadku ich prečítaním ako listinné dôkazy.

Zo zvoleného postupu súdu prvého stupňa je možné vyvodiť, že konajúci súd vychádzal z názoru o procesnej možnosti vykonania znaleckého posudku vypracovaného v inej trestnej veci ako listinného dôkazu, pričom súčasne vychádzal z presvedčenia, že znalcov, ktorí tieto posudky vypracovali, nie je možné v tomto konaní vypočúť, keďže v ňom nevystupovali v procesnom postavení znalcov a ich výsluch v postavení svedkov neprichádza do úvahy. Uvedený postup pritom v sebe implikuje zjavné uvedomenie si nemožnosti procesného vypočutia znalca k znaleckému posudku, hodnotenému v danej veci ako listinného dôkazu, ktorý tak je hodnotený len z toho dôvodu, že ide o znalecký posudok vypracovaný v inej trestnej veci.

Tento inak čiastočne správny názor súdu I. stupňa však podľa záveru nadriadeného súdu možno procesne dosiahnuť výsluchom znalca postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, pri hodnotení posudzovaného znaleckého posudku z pohľadu povahy dôkazu ako znaleckého posudku a nie ako listinného dôkazu, hoci bol vypracovaný v trestnom konaní, v ktorom trestné stíhanie bolo začaté skôr ako bolo začaté trestné stíhanie v posudzovanej trestnej veci.

Záver o procesnej použiteľnosti znaleckého posudku vypracovaného v inej trestnej veci, len ako listinného dôkazu, vo veci posudzovanej by totiž znemožňoval právo obvineného na obhajobu v zmysle práva realizovať účinnú procesnú obranu proti znaleckému posudku vypočutím znalca, konkrétne umožnením obvinenému klásť znalcovi otázky k znaleckým záverom, ktoré obvinený v znaleckom posudku hodnotí ako pochybné, keďže znalec by nemohol byť v tomto procesnom postavení, v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku, vypočutý k listinnému dôkazu (hoci de facto naďalej stále len k vlastnému znaleckému posudku, ktorý by len z procesného dôvodu bol hodnotený ako listinný dôkaz).

Úvahy o výsluchu znalca k vlastnému znaleckému posudku v inom procesnom postavení ako v postavení znalca neprichádzajú do úvahy (napr. jeho výsluch v postavení svedka vylučuje už samotná povaha znaleckého posudku a svedeckej výpovede ako dôkazu a zásadne odlišné procesné postavenie svedka a znalca v trestnom konaní).

Dôvodný je tak záver, že znalecký posudok v konkrétnom trestnom konaní nestráca charakter znaleckého posudku len preto, že bol vypracovaný v inej trestnej veci (v inom trestnom konaní), pokiaľ ide o znalecký posudok zabezpečený zákonným procesným postupom a súčasne spĺňa zákonné podmienky upravené k osobe znalca a vypracovaniu znaleckého posudku podľa zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení neskorších predpisov.

Takýto znalecký posudok na hlavnom pojednávaní v procese dokazovania možno vykonať ako dôkaz znaleckým posudkom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku a nie ako listinný dôkaz v zmysle § 269 Trestného poriadku.

Tento záver je pritom plne súladný s princípom rovnosti strán v konaní pred súdom, keď podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku právo obstarávať dôkazy majú aj strany, resp. podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť (ide o princíp nachádzajúci svoj odraz ďalej aj v § 119 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého dôkazy môžu obstarávať aj strany na vlastné náklady), teda znalecký posudok má právo obstarat' a zabezpečiť aj obžalovaný, poškodený alebo zúčastnená osoba, rovnako ako prokurátor, ktorého pritom Trestný poriadok nevylučuje z možnosti (ako strany v konaní) predložiť súdu ako dôkaz aj znalecký posudok, ktorý nebol vypracovaný znalcom na základe jeho pribratia procesným uznesením vydaným v identickom trestnom konaní, teda môže predložiť aj znalecký posudok vypracovaný znalcom mimo rámca trestného konania, v ktorom ho súdu ako dôkaz predkladá.

Napokon aj z doterajšej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu vyplýva záver, že znalecké posudky obstarané stranou konania v zmysle § 119 ods. 3 Trestného poriadku nemožno prečítať ako listinné dôkazy podľa § 269 Trestného poriadku, ale znalecký posudok možno čítať len pri splnení podmienok § 268 ods. 2 Trestného poriadku (viď napr. rozhodnutia v trestných veciach vedených pod sp. zn.

2Tdo/75/2012, sp. zn. 3Tdo/17/2014, sp. zn. 2Tdo/43/2016, sp. zn. 5Tdo/20/2021, sp. zn. 3Tost/12/2023), pri povinnosti súdu podľa § 144 ods. 2 Trestného poriadku znalca poučiť o povinnosti bez odkladu oznámiť skutočnosti, pre ktoré by mohol byť vylúčený, alebo ktoré mu vo veci bránia byť činný ako znalec, ako aj o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu, a o trestných následkoch vedome nepravdivého znaleckého posudku.

V danej veci prokurátor v rámci prípravného konania zabezpečil listinné podklady z inej trestnej veci, v rámci ktorej boli vypracované dotknuté znalecké posudky, aby tak súd I. stupňa po podaní obžaloby mohol relevantne posúdiť jeho zákonnosť a možnosť procesného vykonania ako znaleckého posudku v posudzovanej trestnej veci, pričom súdu I. stupňa nič nebráni v prípade pochybností si zabezpečiť aj iné relevantné časti trestného spisu z tejto inej trestnej veci.

Nič tak nebráni súdu I. stupňa, aby zákonnosť získania a vypracovania dotknutých znaleckých posudkov, a tým aj ich procesnú použiteľnosť v posudzovanej trestnej veci a možnosť ich vykonania ako dôkazov v rámci dokazovania v konaní pred súdom posúdil, a v prípade, že dospeje k záveru o zákonnosti ich získania v inej trestnej veci, tento vykonal ako dôkaz výsluchom znalca (ktorý sa k záverom formulovaným v posudku vyjadrí) podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, čím súčasne bude zachované aj právo na obhajobu obžalovaného, vrátane požiadavky vyslovenej obžalovaným D.. P. I., X.. v jeho písomnom podaní smerujúcej k zodpovedaniu otázok ohľadne posúdenia hodnoty jemu zaistených vecí, a to tým, že (či už sám, alebo prostredníctvom obhajcu) môže priamo v rámci výsluchu znalca tohto konfrontovať s obsahom znaleckého posudku a ním vyslovenými znaleckými závermi.

Už samotný § 268 ods. 2 Trestného poriadku predpokladá vykonanie znaleckého posudku ako dôkazu na hlavnom pojednávaní primárne výsluchom znalca, keď bez výsluchu znalca možno znalecký posudok, alebo zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania, čítať len, ak nie sú pochybnosti o jeho správnosti a úplnosti, a prokurátor a obžalovaný s takým postupom súhlasia (alebo už ak sa znalec naň odvolá).

Výsluch znalca obligatórne Trestný poriadok predpokladá v § 146 v situácii, ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, alebo ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, kedy treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku a až v prípade, že by taký postup nevedol k odstráneniu pochybnosti, nejasnosti alebo k úplnosti znaleckého posudku, treba pribrať iného znalca.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného smerujúcim k účelu domovej prehliadky, údajnej nezákonnosti dôkazov získaných jej vykonaním a k otázke vlastníctva zaistených vecí najvyšší súd považuje argumentáciu súdu prvého stupňa obsiahnutú v napadnutom rozsudku za vecne správnu a v rozhodujúcich častiach na ňu odkazuje.

Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora najvyšší súd uvádza, že sa v plnej miere stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa a odvolanie vyhodnotil ako nedôvodné.

Na základe uvedených skutočností preto najvyšší súd odvolaniu obžalovaného vyhovel a napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci bude opätovne posúdiť rozsah a spôsob vykonania dokazovania vo vzťahu k zabezpečeným vecným dôkazom. Je predovšetkým na úvahe súdu prvého stupňa, či v novom konaní bude považovať za postačujúce založiť svoje skutkové a právne závery výlučne na listinných dôkazoch, najmä ak ide o materiály, ktoré sú vo všeobecnej rovine notoricky známe ako nacistické, fašistické alebo inak extrémistické. Pokiaľ však súd dospeje k záveru, že pre riadne odôvodnenie svojho rozhodnutia je potrebné opierať sa o odborné závery presahujúce rámec všeobecných poznatkov, bude nevyhnutné, aby postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a pribral znalcov zapísaných pre príslušný odbor a odvetvie, ktorých vypočuje na hlavnom pojednávaní.

Až po takto vykonanom dokazovaní bude možné zákonným spôsobom vyhodnotiť všetky rozhodujúce okolnosti významné pre posúdenie povahy zabezpečených materiálov a pre následné rozhodnutie vo veci samej.

Riadiac sa uvedeným, rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.